

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ
ΤΗΣ
ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ**

*

ΑΘΗΝΑΙ, ΙΟΥΝΙΟΣ · 1955

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

Α. ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

Β. ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1959

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

I

Ἡ «Δημοκρατικὴ Ἑνωσις» εἶναι κόμμα δημοκρατικόν. Οἱ σκοποὶ τῆς καθορίζονται καὶ οἱ ἀγῶνες τῆς ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν θεμελιώδη καὶ ἀκαμπτὸν πίστιν τῆς εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ὑπὸ τὴν οὐσιαστικὴν καὶ ὁλοκληρωμένην μορφήν τῆς καὶ εἰς ὅλας τῆς τὰς ἐννοίας, δηλαδὴ τὴν πολιτικὴν, οἰκονομικὴν, κοινωνικὴν καὶ διεθνῇ Δημοκρατίαν. Εἰς αὐτάς πρέπει νὰ προστεθῇ, ὡς αὐτονόητος προϋπόθεσις καὶ συνέπεια, ἡ κομματικὴ Δημοκρατία.

II

Ἡ «Δημοκρατικὴ Ἑνωσις» ὡς τελικὸν σκοπὸν ἔχει τὴν μετάβασιν ἀπὸ τὸ σημερινὸν καθεστὼς οἰκονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ πολιτικῆς καταπίεσεως τῶν ἐργαζομένων τάξεων εἰς καθεστὼς πού θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν λαϊκὴν εὐημερίαν, τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν, τὸν σεβασμὸν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος καὶ τὴν οἰκονομικὴν, ἐπιστημονικὴν, πνευματικὴν, ἠθικὴν καὶ πολιτιστικὴν πρόοδον.

III

Είναι κόμμα των εργαζομένων τάξεων και μεσαίων στρωμάτων και αποβλέπει εις την πολιτικήν, οικονομικήν και κοινωνικήν χειραφέτησιν των. Επιδιώκει την συνένωσιν και συνεργασίαν όλων των στρωμάτων του εργαζομένου λαού (εργατών και υπαλλήλων, αγροτών, επαγγελματιών, βιοτεχνών, διανοομένων κλπ) και της νεολαίας εις τον αγώνα διά μίαν ούσιαστικήν αλλαγάν.

IV

Η Δημοκρατική "Ενωσις", διά την πραγματοποίησιν των σκοπών της, εκτός της κοινοβουλευτικής δράσεως, θα χρησιμοποιήσῃ όλες τὰς δημοκρατικές μορφάς αγώνος, την πολιτικήν δράσιν των εργαζομένων, την συνεχή προσπάθειαν διά την μόρφωσιν, ενημέρωσιν και διαφώτισιν των και θα συνδέσῃ την καθημερινήν δράσιν της, ως πολιτικοῦ κόμματος, με τὰ ἄμεσα προβλήματα των λαϊκῶν τάξεων και την κινητοποίησιν διά την ἐπίλυσίν των.

V

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η «Δημοκρατική "Ενωσις» διαδηλώνει την βαθειάν πίστιν της εις την λαϊκήν κυριαρχίαν, τὰ δημοκρατικά μέσα αγώνος και την πολιτικήν ἐλευθερίαν. Αποδοκιμάζει την βίαν και ως μέσον κατακτήσεως της ἐξουσίας και ως μορφήν διακυβερνήσεως. Η κατάκτησις και υπεράσπισις της πολιτικῆς Δημοκρατίας και ἡ διεύρυνσις των βασικῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν αποτελοῦν ζωτικήν ἀνάγκην διά τὸν λαόν και πρῶτιστον καθήκον. Η πολιτική Δημοκρατία ἀποτελεῖ τὴν προϋπόθεσιν και τὸ ἀπαραίτητον πλαίσιον της οικονομικῆς και κοινωνικῆς προόδου.

Η «Δημοκρατική "Ενωσις» θα ἀγωνισθῇ ἀνεκδοτως διά την ἀποκατάστασιν των συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, διά την εὐρυθμίον λειτουργίαν του Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος, διά την κατάργησιν παντός ἀντιδημοκρατικοῦ, ἀνελευθέρου και ἀντικαϊκοῦ μέτρου.

ΥΙ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η «Δημοκρατική Ένωσις» έχει ως βασική επιδίωξιν τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας πρὸς ὄφελος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ ὅχι πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας. Πρὸς τοῦτο θεωρεῖ ἀπαραίτητον:

Α) Νὰ ἀναπτυχθῇ ἡ πρωτοβουλία τοῦ Κράτους πρὸς δημιουργίαν τῶν ἀπαραιτήτων φορέων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ κινή- τοποίησιν τοῦ βιομηχανικοῦ, ἐργατικοῦ, γεωργικοῦ καὶ ἐν γένει οἰκονομικοῦ δυναμικοῦ τῆς χώρας.

Β) Νὰ ἀναληφθοῦν ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου ὑπὸ μορφήν δη- μοσίων ἢ δημοτικῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ μυχλοὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκono- μίας καὶ οἱ βασικοὶ τομεῖς οἰκονομικῆς δράσεως ποὺ καλύπτουν κοι- νωνικὰς ἀνάγκας ἢ ἔχουν χαρακτῆρα μονοπωλιακόν.

Εἰς πάντα ἄλλον τομέα ἢ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία θὰ εἶναι ἀπο- λύτως σεβαστή. Ἡ δὲ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία θὰ ἐνισχυθῇ διὰ ν' ἀναπτύξῃ παραγωγικὴν δραστηριότητα ἐντὸς τῶν σκοπῶν καὶ κα- τευθύνσεων τοῦ γενικοῦ οἰκονομικοῦ σχεδίου. Οἱ βιοτέχναι καὶ ἐπαγγελματίαι θὰ ἐνισχυθοῦν ἀποτελεσματικῶς. Ἡ δὲ ἀγροτικὴ οἰκονομία θ' ἀναπτυχθῇ χάριν τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ἐθνικοῦ πλού- του καὶ τῆς ἐκανοποιήσεως τοῦ μίσθου τῶν ἀγροτῶν.

ΥΙΙ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εἰς τὸν κοινωνικὸν τομέα ἡ Δ. Ε. θὰ ἀγωνισθῇ:

- 1) Διὰ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐργασίας δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἀνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως.
- 2) Διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν μισθῶν, ἡμερομισθίων καὶ τῶν συν- τάξεων εἰς ἐπίπεδα ἐξασφαλίζοντα τὴν ἐκανοποιητικὴν ἐκάστοτε διαβίωσιν τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἀπομάρχων τῆς ἐργασίας.
- 3) Διὰ τὴν ἴσιν ἀμειβὴν δι' ἴσιν ἐργασίαν τῶν γυναικῶν, κα- θὼς διὰ τὴν προστασίαν τῆς μητρότητος καὶ τοῦ παιδιοῦ.
- 4) Διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ εἰς τὴν ὑπαιθρον μὲ τὴν συμμετοχὴν καὶ τοῦ Κρά-

τους εις τας ασφαλιστικὰς εισφορὰς καὶ τὸν ἑλεγχον ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων τῆς λειτουργίας τῶν φορέων τῆς.

5) Διὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ ολοκλήρωσιν τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ ὑγιεινῆς εἰς ὅλα τὰ στρώματα τῆς κοινωνίας τῶν πόλεων καὶ τῆς υπαίθρου, ὡς καὶ τὴν θεμελίωσιν ἐνὸς εὐρυτάτου προγράμματος διὰ τὴν λαϊκὴν στέγην.

6) Διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμόν τῆς παιδείας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς επαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως θάσκει τῶν ἀπαιτήσεων τῆς συγχρόνου ζωῆς καὶ διὰ τὴν παροχὴν δωρεάν ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν.

7) Διὰ τὸν σεβασμὸν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, τὴν ἡθικὴν, πνευματικὴν, ἐπιστημονικὴν, τεχνικὴν καὶ πολιτιστικὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

ΓΙΙΙ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐλευθερία καὶ κοινωνικὴ πρόοδος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξουν εἰς ἐκείληρον τὸν Κόσμον καὶ εἰς ἐκάστην χώραν χωριστὰ ἀν δὲν θεμελιωθῇ ἡ διεθνὴς Δημοκρατία, δηλαδή ἂν αἱ διεθνεῖς σχέσεις δὲν στηρίζουσι εἰς δημοκρατικὰς ἀρχάς, εἰς τὴν ἰσοτιμίαν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, τὴν εἰρηνικὴν λύσιν τῶν διαφορῶν διὰ διαπραγματεύσεων καὶ ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ Ο.Η.Ε. ὡς καὶ τὴν μὴ ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἑσωτερικὰ ἐκάστης χώρας.

Ἡ «Δημοκρατικὴ Ἑνωσις» κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς εἰς παγκόσμιον κλίμακα τῶν ἀρχῶν τοῦ καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Διακηρύξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Διὰ τὴν Δ.Ε. θάσκει τῆς ἐλληνικῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς εἶναι α) ἡ συμβολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὡς ἐλευθέρας καὶ ανεξαρτήτου ἐθνικῆς κοινότητος εἰς τὴν θεμελίωσιν μιᾶς διηγενοῦς εἰρήνης εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἡ ἀνάπτυξις φιλικῶν σχέσεων καὶ εἰρηνικῆς ἀμιλλῆς καὶ συνεργασίας μετ' ὅλους τοὺς λαοὺς.

6) Ἡ υπεράσπισις τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος, αὐτοτελείας καὶ ανεξαρτησίας μιᾶς ἐναντι πάσης ξένης δυνάμεως. Ἡ ἀπόκρουσις πάσης ἐξωτερικῆς ἀναμίξεως εἰς τὰ ἑσωτερικὰ τῆς χώρας.

γ) Ἡ ἀποτίναξις τοῦ ἡμιαποικιακοῦ καθεστώτος, τὸ ὅποτον

διατηρεῖ ἀκόμη τὴν χώραν εἰς κατάστασιν καθυστερήσεως καὶ πτωχείας.

δ) Ἡ ἐνίσχυσις κάθε πρωτοβουλίας διὰ τὸν γενικὸν ἀποπλινσμὸν καὶ τὴν καταβολὴν κάθε προσπάθειας πρὸς διασφάλισιν μονίμου εἰρήνης εἰς τὸν βαλκανικὸν καὶ τὸν μεσογειακὸν εἰδικώτερον χῶρον.

ε) Ἡ ἐλευθέρα καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ἀνταλλαγὴ ἀγαθῶν μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐν πνεύματι φιλικῆς καὶ ἰσοτίμου συνεργασίας ὡς μελῶν τῆς διεθνοῦς κοινωνίας.

IX

Η ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μόνον ἡ ἐξασφάλισις καὶ ἐφαρμογὴ τῆς Δημοκρατίας εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς κοιμιατικῆς ὁργανώσεως ἐξασφαλίζει τὴν σταθερὰν ἀνοδικὴν πορείαν καὶ ἀποδοτικὴν λειτουργίαν τοῦ κόμματος.

Ἡ σημασία τῆς λειτουργίας τῆς κοιμιατικῆς Δημοκρατίας εἶναι θεμελιώδης διὰ τὸ κόμμα καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του. Συμβάλλει εἰς τὴν δημοκρατικὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν στελεχῶν καὶ τὴν λήψιν τῶν ὀρθωτέρων ἀποφάσεων.

Βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς κοιμιατικῆς Δημοκρατίας εἶναι:

1. Τὸ κόμμα διοικεῖται ἀπὸ συλλογικὰ ὄργανα, ἐκλεγόμενα διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

2. Τὰ διοικητικὰ ὄργανα τοῦ κόμματος, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀνωτάτης ἡγεσίας του, λογοδοτοῦν εἰς τὰς ἀντιστοίχους συνελεύσεις καὶ ἐλέγχονται διὰ τὴν δράσιν των.

3. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, κατόπιν ἐλευθέρας συζητήσεως, εἰς ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς καὶ τὰς βαθμίδας τῆς κοιμιατικῆς ἱεραρχίας.

4. Ἡ μειοψηφία ὑποτάσσεται εἰς τὴν πλειοψηφίαν.

5. Ἀνώτατον ὄργανον τοῦ κόμματος εἶναι τὸ Συνέδριον.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΟΡΙΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Α. Μέλη

1. Μέλος του κόμματος γίνεται όποιος παραδέχεται τὰς βασικάς ἀρχὰς τοῦ κόμματος, κατόπιν ἐνυπογράφου αἰτήσεώς του καὶ προτάσεως δύο τολλάχιστον ἐγγεγραμμένων ἀπὸ διμήνου μελῶν. Ἡ ἐγγραφή μέλους ἐγκρίνεται ἀπὸ τὰς κατὰ τόπους ἐπιτροπὰς τοῦ Κόμματος, ἡ δὲ ἰδιότης του ὡς μέλους ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ δελτίου ἐγγραφῆς του.

2. Ἀνώτερα στελέχη ἄλλων κομμάτων ἐγγράφονται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Περιφ. Ἐπιτροπῆς τῆς ἐκλογικῆς τῶν περιφερείας. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὀρίζει τὸ ποσὸν τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς ὡς καὶ τὸ κατώτατον ὄριον συνδρομῆς τῶν μελῶν.

3. Τὰ μέλη ὑποχρεοῦνται: α) ν' ἀνήκουν εἰς μίαν ὀργάνωσιν τοῦ κόμματος, β) νὰ πειθαρχοῦν εἰς τὰς κομματικὰς ἀποφάσεις, γ) νὰ διαδίδουν τὰς ἀρχὰς τοῦ κόμματος, δ) νὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κόμματος, ε) νὰ μελετοῦν καὶ κυκλοφοροῦν τὰ ἐντυπα τοῦ κόμματος καὶ στ) νὰ ἐκπληρῶνουν τὰς οἰκονομικὰς τῶν ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ κόμμα.

4. Διαγράφεται τοῦ κόμματος πᾶν μέλος: α) ἐὰν ἐκ τῆς ἐν γένει στάσεώς του ἀποδεικνύει ὅτι ἔπαυσε νὰ πιστεῇ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κόμματος, β) ἐὰν ἐνεργῇ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου κόμματος, γ) ἐὰν δὲν πειθαρχῇ εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ κόμματος, δ) ἐὰν ἀδικολογικῶς δὲν ἐκπληροῖ τὰς οἰκονομικὰς του ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ κόμμα, ε) ἐὰν τὸ ἥθος του εἶναι ἀνάρμοστον διὰ μέλος τοῦ κόμματος.

5. Πλήν τῆς ποινῆς τῆς διαγραφῆς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἡ ποινὴ τῆς θέσεως ἐκτὸς κόμματος μέχρις ἐνὸς ἔτους, ὡς καὶ ἡ ποινὴ τῆς μομφῆς. Ἡ ποινὴ τῆς μομφῆς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει τὸ μέλος. Ἡ ποινὴ τῆς θέσεως ἐκτὸς κόμματος ὡς καὶ τῆς διαγραφῆς ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὴν Περιφ. Ἐπιτροπὴν.

6. Μέλη τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ὀμάδος καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαγραφοῦν παρὰ μόνον ἀπὸ τὸ Συνέδριον τοῦ κόμματος ἢ τὴν Πανελλαδικὴν Συνδιάσκεψιν, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου.

Μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς τὰ ὡς ἄνω ἀνώτατα ὄργανα πρὸς διαγραφὴν εἶναι δυνατόν νὰ τεθοῦν ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτὸς κόμματος. Κατὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις ἐνώπιον τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου.

7. Ἐκάστη ἀπόφασις περὶ διαγραφῆς ὑπόκειται εἰς ἀναθεώρησιν ἐνώπιον τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, ἂν πρόκειται περὶ ἀποφάσεως Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συνεδρίου ἂν πρόκειται περὶ ἀποφάσεως τῆς Πανελλαδικῆς Συνδιασκέψεως ἢ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου.

Β'. Περιφερειακαὶ ὁργανώσεις

8. Ἐκαστον μέλος τοῦ κόμματος ἀνήκει εἰς μίαν ὁργανώσιν δάσεως (Τμήμα). Εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης δημιουργοῦνται ὁργανώσεις δάσεως (τμήματα) τοπικαὶ (κατὰ συνοικίαν) ἢ καὶ ὁμοιοπαγγελματικαί. Εἰς τὰς μικρὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία αἱ τοπικαὶ ὁργανώσεις θεωροῦνται τμήματα.

9. Ἡ συνέλευσις τοῦ τμήματος ἐκλέγει κατ' ἔτος τὴν Ἐπιτροπὴν Τμήματος ἀποτελουμένην ἀπὸ 3—5 μέλη. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐκλέγει μετὰξὺ τῶν μελῶν τῆς ἑνα Γραμματέα, καὶ ἕνα Ταμίαν, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἀναθέτει διαφόρους ἀρμοδιότητας. Τὸ τμήμα ἐκπροσωπεῖ τὸ κόμμα εἰς ζητήματα πρακτικῆς τοπικῆς δράσεως καὶ ἐκτελεῖ τὰ ἀνατιθέμενα εἰς αὐτὸ καθήκοντα.

10. Εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης τὰ τμήματα ἐνὸς Δήμου ἢ μιᾶς μεγάλης συνοικίας δύνανται νὰ συγκροτήσουν ἓν Διαμέρισμα μετ' ἀποφασιν τῆς Περιφ. Ἐπιτροπῆς.

11. Αἱ Ἐπιτροπαὶ τῶν τμημάτων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ Διαμέρισμα συνέρχονται κατ' ἔτος καὶ ἐκλέγουν τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Διαμερίσματος ἀποτελουμένην ἀπὸ 5—7 μέλη. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Διαμε-

τιπροσώπων κάθε τοπικής οργανώσεως ορίζεται δάσκει γενικού κριτηρίου καθοριζομένου από την Ε.Ε.

β) Οι εν ενεργεία βουλευται και

γ) Αντιπροσωπεία της οργανώσεως Νεολαίας, της οποίας ο αριθμός καθορίζεται από την Ε.Ε.

25. Είς το Συνέδριον δύνανται να συμμετάσχουν άνευ δικαιώματος ψήφου οι Δήμαρχοι, οι πρώην βουλευται και τα μη εκλεγέντα ως αντιπρόσωποι μέλη του άπερχομένου Έθν. Συμβουλίου.

26. Τα θέματα του Συνεδρίου καθορίζονται από το Έθνικόν Συμβούλιον ύστερα από εισήγησιν της Έκτελ. Επιτροπής και κοινοποιούνται ένα μήνα τουλάχιστον πρό της ημέρας έναρξεως του Συνεδρίου εις όλες τας οργανώσεις της Δ.Ε.

27. Το Συνέδριον δύνανται να λάβη αποφάσεις και επί άλλων θεμάτων εκτός των κοινοποιηθέντων ταιούτων, των οποίων όμως ή συζήτησις ενεκρίθη δι' αποφάσεως των 3/5 των παρόντων μελών του.

Δ'. Πανελλαδική Συνδιάσκεψις

28. Είς εκάστης περιστάσεως κατά το μεταξύ των Συνεδρίων διάστημα δύνανται να συγκληθῇ Πανελλαδική Συνδιάσκεψις.

Η Πανελλαδική Συνδιάσκεψις καθορίζει την πολιτικήν γραμμήν του κόμματος της Δ.Ε. με βάση τας αποφάσεις του προηγούμενου Συνεδρίου και αναλόγως προς την εκάστοτε διαμορφουμένην πολιτικήν πραγματικότητα.

29. Η σύγκλησις Πανελλαδικής Συνδιασκέψεως αποφασίζεται από την Ε.Ε.

Είς την Πανελλαδικήν Συνδιάσκεψιν λαμβάνουν μέρος:

α) Τα μέλη του Έθνικού Συμβουλίου.

β) Τα μέλη της κοινοβουλευτικής Όμάδος.

γ) Ανά τρεις αντιπρόσωποι των Περιφ. Επιτροπών των πόλεων Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και ανά εις αντιπρόσωπος των Περιφ. Επιτροπών των Νομών και

δ) Τρεις αντιπρόσωποι του Κεντρ. Συμβουλίου της Νεολαίας.

Ε' Έθνικόν Συμβούλιον

30. Το Έθνικόν Συμβούλιον είναι το ανώτατον διοικητικόν όργανον του κόμματος διά την περίοδον μεταξύ των Συνεδρίων και καθορίζει την πολιτικήν του Κόμματος συμφώνως προς τας αποφά-

σεις τοῦ τελευταίου Συνεδρίου ἢ τῆς τυχόν συνελευθούσης Πανελλαδικῆς Συνδιασκέψεως.

31. Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον ἐκλέγεται ἀπὸ τὸ Συνέδριον τοῦ Κόμματος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ καθορίζεται ἐπίσης ἀπὸ τὸ Συνέδριον.

32. Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον μετέχουν:

α) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Κόμματος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου.

β) Μέχρι δεκαπέντε ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ βουλευτῶν ὑποδεικνύμενοι ὑπὸ τῆς Κ.Ο. αἵτινες παραμένουν ὡς μέλη τοῦ Ε.Σ. καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς βουλευτικῆς περιόδου, μέχρι τῶν νέων ἐκλογῶν.

γ) Οἱ Γραμματεῖς τῶν ὀργανώσεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, οἱ Γραμματεῖς τῶν Γραφείων Περιούχων καὶ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Κεντρ. Συμβουλίου τῆς Νεολαίας καὶ

δ) 10 ἕως 30 αἵρετὰ μέλη ἐκλεγόμενα ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.

33. Τὸ Ἐθν. Συμβούλιον συγκαλεῖται τακτικῶς κάθε τρίμηνον ἢ ἐκτάκτως κατ' ἀπόφασιν τῆς Ε.Ε. ἢ ἂν τὸ ζητήσῃ τὸ 1/3 τῶν μελῶν τοῦ.

34. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου διευθύνει τὰς ἐργασίας τοῦ, ἐπιθλέπει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεών τοῦ, προΐσταται τῆς ὅλης ὀργανωτικῆς προσπάθειας τοῦ κόμματος καὶ υπογράφει πᾶσαν ἐγκύκλιον ἢ πᾶν ἔγγραφον ἀπευθυνόμενον πρὸς τὰς ὀργανώσεις τοῦ Κόμματος σχετιζόμενον πρὸς τὰ ὀργανωτικὰ ζητήματα.

35. Τὸ Ἐθν. Συμβούλιον δύναται νὰ ἐκλέξῃ 1—2 Ἀντιπροέδρους καὶ 1—2 Γραμματεῖς αὐτοῦ.

36. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου δύναται εἰς περιπτώσιν ἐκτροπῆς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Κόμματος ἢ συστηματικῆς ἀπειθαρχίας νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν διοίκησιν Περιφερειακῇ Ἐπιτροπῇ ἢ νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ ἄλλην ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐντὸς τριμήνου συγχλήσεως νέας περιφερειακῆς συνδιασκέψεως πρὸς ἐκλογὴν νέας Π.Ε.

ΣΤ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ

37. Ἡ Ε.Ε. διοικεῖ τὸ Κόμμα καὶ φροντίζει:

α) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου, τῆς Πανελλαδικῆς Συνδιασκέψεως καὶ τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου.

β) Διὰ τὴν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τῆς Δ.Ε. σύμφωνα μὲ τὸ παρὸν Καταστατικόν.

38. Ἡ Ε.Ε. ἐκλέγει μετὰξὺ τῶν μελῶν τῆς τὸν Κεντρικόν

Ταμίαν τοῦ Κόμματος καθὼς καὶ τοὺς ὑπευθύνους Τύπου κλπ. Συγκροτεῖ ἐπίσης δογηθηνικὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ ἔργου τῆς ἡ Γραφεῖα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς καὶ καθορίζει τὴν σύνθεσιν τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν, τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸ ἔργον τῶν.

39. Τὰ μέλη τῆς Ε.Ε. (7—11 καὶ 3—5 ἀναπληρωματικά) ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου μεταξύ τῶν μελῶν του. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Κόμματος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου μετέχουν μετὰ ψήφου τῆς Ε.Ε. Ἐπίσης μετέχουν τῶν συνεδριάσεων τῆς Ε.Ε. ἄνθρωποι οἱ Γραμματεῖς τῶν περιοχῶν ἐφ' ὅσον παρευρίσκονται ἐν Ἀθήναις.

40. Τὴν θέσιν τῶν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἐξερχομένων τακτικῶν μελῶν τῆς Ε.Ε. λαμβάνουν τὰ ἀναπληρωματικά μέλη τῆς. Εἰς περίπτωσιν ἀποχωρήσεως ἀριθμοῦ μελῶν ἐκ τῆς Ε.Ε., μὴ συμπληρουμένου διὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν, γίνεται ἐκλογή ἀπὸ τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποχωρησάντων.

41. Ἡ Ε.Ε. λογοδοτεῖ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον.

42. Ἡ Ε.Ε. συνέρχεται τακτικῶς κάθε ἐβδομάδα καὶ ἐκτάκτως ὅταν κληθῇ ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Κόμματος ἢ ὅταν τὸ ζητήσῃ τὸ 1/3 τῶν μελῶν τῆς.

43. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ε.Ε. εἶναι ὑποχρεωτικαὶ δι' ὅλας τὰς ὁργανώσεις τῆς Δ.Ε., τὰ μέλη καὶ τὰ στελέχη τῆς. Εἰς περίπτωσιν ἀντιρρήσεων τῶν ὁργάνων τοῦ Κόμματος ἐναντίον μιᾶς ἀποφάσεως τῆς Ε.Ε. αἱ ἀντιρρήσεις αὐταὶ μεταφέρονται πρὸς μελέτην εἰς τὴν Ε.Ε., χωρὶς ὅμως ν' ἀνατέλλεται ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως.

Ζ'. Πρόεδρος τοῦ Κόμματος

44. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Κόμματος ἐκλέγεται ἀπὸ τὸ Συνέδριον. Διευθίνει τὰς ἐργασίας τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκφράζει ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς τὰς ἀπόψεις τοῦ Κόμματος, ὡς αὐταὶ διαμορφοῦνται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων συλλογικῶν ὁργάνων. Ἐκθέτει πρὸς τὸ Ἐθν. Συμβούλιον τὰ τῆς πορείας τοῦ κόμματος καὶ καθοδηγεῖ ὅλα τὰ ὅργανα τοῦ Κόμματος.

45. Τὸν Πρόεδρον τοῦ Κόμματος ἀπόντα ἢ κοινωόμενον ἀνὰ πλῆροί εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Ε.Ε. ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Σ., εἰς δὲ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐκπροσώπησιν βουλευτῆς ὀριζόμενος ὑπὸ τῆς Κ.Ο.

Η'. Κοινοβουλευτικὴ Ὁμάς

46. Οἱ βουλευταὶ τῆς Δ.Ε. ἀποτελοῦν τὴν κοινοβουλευτικὴν

ομάδα. Πρόεδρος της ομάδος και εκπρόσωπος αυτής κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς εἶναι ὁ Πρόεδρος τοῦ Κόμματος. Διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ Πρόεδρος τοῦ Κόμματος δὲν ἔχει τὴν ιδιότητα τοῦ βουλευτοῦ, ἐκλέγεται εκπρόσωπος τοῦ Κόμματος ὑπὸ τῆς Κ.Ο.

47. Ἡ Κ.Ο. ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Γραφεῖον ἐκ τριῶν ἕως ἐπτὰ μελῶν. Οἱ βουλευταὶ τοῦ Κόμματος δύνανται νὰ ἐκλέγωνται ὡς μέλη τῆς Ε.Ε. καὶ τοῦ Ε.Σ. σύμφωνα μὲ τὸ παρὸν Καταστατικόν.

48. Ἡ Κ.Ο. εἶναι ἀρμοδία διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τακτικῆς τοῦ Κόμματος ἐν τῇ Βουλῇ τόσον εἰς τὰ γενικά, ὅσον καὶ εἰς τὰ εἰδικὰ θέματα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἀρχῶν τοῦ Κόμματος καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Ε.Σ.

49. Βουλευτὴς οὔτε γίνεται δεκτός, οὔτε διαγράφεται, οὔτε τίθεται ἐκτὸς τοῦ Κόμματος ἄνευ γνώμης τῆς Κ.Ο. Κατ' ἀποφάσεως διαγραφῆς ἀπὸ τὴν Πανελλαδικὴν Συνδιάσκεψιν ὁ βουλευτὴς δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Συνέδριον.

Θ. Νεολαία τῆς Δ. Ἐνώσεως

50. Ἐντὸς τῶν ὀργανωτικῶν πλαισίων τῆς Δ.Ε. συνιστᾶται εἰδικὸν τμήμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημοκρατικὴ Νεολαία» (Ὁργάνωσις Νέων τῆς Δ.Ε.), τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ θάσει τῶν καταστατικῶν ἀρχῶν τῆς Δ.Ε. καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς, ὁ ὁποῖος ψηφίζεται ἀπὸ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν.

51. Οἱ νέοι ἀπὸ ἡλικίας 16 ἐτῶν γίνονται μέλη τῆς Νεολαίας τῆς Δ.Ε. Τὸ ἀνώτατον ὅριον ἡλικίας μέλους τῆς Νεολαίας εἶναι τὸ 25ον ἔτος. Διὰ τὴν καλλιτέραν ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας δύνανται ἡ Ε.Ε. καὶ αἱ κατὰ τόπους Π.Ε. νὰ ἀποσποῦν μέλη τοῦ Κόμματος εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Νεολαίας.

52. Ἡ ὀργάνωσις τῆς Νεολαίας τῆς Δ.Ε. καθοδηγεῖται ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχον κομματικὴν ὀργάνωσιν.

Γ. Γενικαὶ Διατάξεις

53. Ὅλα τὰ διοικητικὰ ὄργανα τῆς Δ.Ε. εἶναι συλλογικὰ αἰρετὰ καὶ μετακλητὰ. Ὅταν λαμβάνουν ἀποφάσεις πρέπει νὰ εὐρίσκονται ἐν ἀπαρτίᾳ, παρόντος τοῦ ἡμίσεως τῶν μελῶν των. Διὰ νὰ εὐρίσκεται τὸ Ε.Σ. ἐν ἀπαρτίᾳ, ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τῶν 2/5 τῶν μελῶν του. Αἱ ἀποφάσεις τῶν διαφόρων ὀργάνων καὶ σχηματι-

σιών λαμβάνονται διὰ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων. Ἡ μειοψηφία ὑποχρεοῦται νὰ πειθαρχῇ καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς διὰ πλειοψηφίας ληφθείσας ἀποφάσεις.

ΙΑ'. Μεταβατικαὶ Διατάξεις

54. Μέχρι τοῦ Δευτέρου Συνεδρίου τοῦ Κόμματος καὶ ἐν ὧφει τῆς καλύτερας ὁργανώσεώς του τὸ Ἔθν. Συμβούλιον δύναται νὰ ἰδρύσῃ καὶ ἄλλα, πλὴν τῶν προβλεπομένων, ὅργανα τοῦ Κόμματος συμβουλευτικά ἢ ἐκτελεστικά.

55. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα δύναται τὸ Ε.Σ. δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν $\frac{2}{3}$ τῶν παρόντων, πάντως δὲ τοῦ $\frac{1}{2}$ τοῦ συνόλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του, νὰ ἀυξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν του μέχρι τοῦ $\frac{1}{3}$ καὶ τοῦτο μόνον εἰς περίπτωσιν προσχωρήσεως ἀτόμων ἢ ὁμάδων, τῶν ὁποίων εἴτε ἡ ἐκλογή εἴτε ἡ ἐκπροσώπησις εἰς τὸ Ε.Σ. ᾗθελε κριθῇ ἀπαραίτητος.

56. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἅμα τῇ ἐκλογῇ τῆς δύναται νὰ διορίσῃ ὁργανωτικὰς ἐπιτροπὰς εἰς τὰς περιφερειακὰς ὁργανώσεις ὅπου δὲν ἔχουν ἐκλεγῇ τοιαῦται, μετὰ τὴν ἐντολὴν νὰ συγκαλέσουν ἐντὸς τριμήνου Περιφερειακὰς Συνδιασκέψεις πρὸς δημοκρατικὴν ἀνάδειξιν τῶν τοπικῶν διοικήσεων. Ἐπίσης καὶ αἱ ἐκλεγμένοι Περιφ. Ἐπιτροπαὶ πρέπει ἐντὸς τριμήνου νὰ καλέσουν περιφερειακὰς συνδιασκέψεις πρὸς ἀνάδειξιν νέων διοικήσεων.

57. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐψηφίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1959 ὑπὸ τοῦ πρώτου (ἱδρυτικοῦ) Συνεδρίου τῆς Δ.Ε.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

